

RAET A. en A. 111 111 ::c 0 en

voor en door hernesseroord

21e jaargang nr. 64

Op de voorkant:

bouw in 1973 (personeelsroefs) **en bouw** in 1993 (sociowoning Oude-Tonge)

Inhoud

\æ^Á&æ→æ↔æÁ	*á&ÈÁ Ǻ
âæ\Áâæ&↔^Á	*á&ÈÁ 4
äæÁb\↔'á\↔^&Á^æäæ→á^äbæÁâæ{~ä↑äæÁ ↔^ä↔'á\↔^&Á^æäæ→á^äbæÁâæ{~ä↑äæÁ â →*âæâ~æ{æ^äæ^Á	*á&ÈÁ 5
äæÁâ~ }Á	*á&ÈÁ 6
↔\Áâæ\Á↓ááã{æãb→á&Á{á^ÁFİİ€Á{á^ÁäæÁ b\↔'á\↔^&Á^æäæ→á^äbæÁâæ{~ä↑äæÁ↔^ä↔'á\↔^&Á^æäæ→á^äbæÁâæ{~ä↑äæÁ {~ä↑äæÁ↔^ä↔'á\↔^&Á^æäæ→á^äbæÁâæ{~ä↑äæÁ	*á&ÈÁ 8
äæÁb\áã\Á	*á&ÈÁ 9
äæÁâæ~ ↔^↔↔^&æ^Á	*á&ÈÁ FİÁ
âæ\Á^↔æ }æÁæ→á^Á	*á&ÈÁ FİÁ
FİİĞİÁâæ\Á*â~&ãá↑áÁ	pag. 24

´~^\'á\'~ã&áá^Á{á^Áðæã^æbbæã~ãäÁ
 Š~b\áá{æ^ä↔↔^ÁĞ€Á
 ĞGHFÁQPÁRØƆƆÓOÑPŠØUÁ
 \æ→ÈÁ€Fİİ€ÈİĞİİİÁ
 äá[ÈÁ€Fİİ€ÈİNİĞ€Á

\$\$^æ^}\↔^↔↔b\æÁ↓ááã&á^&Á^|↑↑æãÁIWHÁ

äæ~æÁb*æ'↔á→æÁ|↔\&á{æÁ}æãäÁbá↑æ^&æb\æ→äÁä~ãÁäæÁâæãÁÖÈÑÈ{á^ÁU~^Á

↑æ→Á FİİĞÁ

↔^→æ{æã↔^&Á'~*]Á{~ãÁb'âææ*b*ãäæ\Á
 ^|↑↑æãÁIWHÁ|↔\æã→↔↔^Á€FÁbæ*\æ↑âæãÁ FİİĞÁ

@IM!l m 1®
 RENâää↑bæÁ \~æb\æ→Á ĞI€Á
 ÖÈ{ÈäÈÑæã&Á \~æb\æ→Á İI€Á
 RE{ÈäÈÑ~↑Á \~æb\æ→Á Fİ€Á

Fg "Dqwy"

In eerste instantie was er een optie op grondaankopen in Ouddorp. Maar daar mocht van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland alleen voor recreatie gebouwd worden en geadviseerd werd om in Stellendam grond te zoeken.

Dat vonden de initiatiefnemers echter niet centraal genoeg. Hetzelfde bezwaar gold in Pkgwyg" Tonge. Pas in de polder Oost-Plaat bij Middelharnis ygtf" de juiste plek gevonden.

De eerste bespreking met het gemeente bestuur van Middelharnis was op 2 juni 1962.

Dan houdt de rol van de "Eilandconvisie" op, vanaf dat moment gaat de stichting alleen verder met het project Hernesseroord.

In 1965 yqtfv" opdracht gegeven aan architectenbureau van den Broek en Bakema te Rotterdam.

Eind 1966 is het volledig beschikkingsrecht verkregen over alle in het uitbreidingsplan ten behoeve van de te bouwen inrichting voor zwakzinnigen opgenomen gronden.

Dit was mede van belang met het oog op de tijdige inplanting van een groensingel rondom het terrein.

Teneinde enige jaren later reeds de inrichting in het groen en de beschutting van loofhout te zien, werd in 1967 overgegaan tot het inplanten van de groensingel.

De ontwerper van Hernesseroord, de heer J.M.A. de Groot, medewerkend architect van het Rotterdamse bureau van den Broek en Bakema, stond voor een paar problemen die opgelost moesten worden. Het algemene principe voor de bouw ycu<" paviljoens voor 48 pupillen, die verdeeld worden in twee groepen van 24.

De pupillen slapen in groepjes van vier en zijn overdag in groepjes van zes bij elkaar in kleinere eenheden. In het centrum van een paviljoen liggen dienstruimten, de eenheden liggen er in een tros omheen gegroepeerd. De inrichting start met één paviljoen en wordt geleidelijk met de resterende paviljoens uitgebreid.

De problemen die opgelost moesten worden:

A: Moeten de zusters op het terrein wonen of buiten de inrichting ergens op kamers? Op het terrein in een apart zusterhuis is een oplossing die men 'tegenwoordig' verwerpt ycpv." dan blijven de zusters toch nog geïsoleerd van de samenleving wonen terwijl ze 's nachts het contact met hun pupillen missen.

Maar omdat het veelal om jonge zusters gaat, meisjes vanaf 17 jaar, blijft toch de behoefte bestaan hen onderdak op het terrein aan te bieden.

B: De paviljoens moeten om uiteenlopende redenen niet te dicht bij elkaar liggen -men wil er groen tussen hebben Dit is tevens bevorderlijk voor een rustige gang van zaken in de inrichting- maar dan zit je met het vervoer van eten, huisvuil, ycuiggf" enz. in het open land yact" het in de winter koud en vochtig is.

De oplossing van die 2 problemen hebben voor een belangrijk deel de vormgeving van het complex bepaald. Voor het interne vervoer dacht men aan een over alle paviljoenen lopende koker met een transportband erin: die zou alle afdelingen kunnen bedienen vanuit de centrale keuken.

Boven die transportband wilde men de verblijven voor de zusters bouwen, zodat ze wel op het terrein zouden wonen, maar niet in een apart blok en als ze dat niet willen ook niet pal boven hun eigen pupillen.

Maar de transportband ygtf" te duur - 2 miljoen gulden voor een lengte van 2 kilometer -

Toen is overwogen die koker zo ruim mogelijk te maken, zodat je er met etenswagentjes enz. doorheen kunt lopen, over alle paviljoens heen.

Een soort tunnel, een dienstgang op betonnen poten, een halve meter boven de daken van de paviljoens en vanwaar de maaltijden vanaf de karretjes in liftjes worden geplaatst die de paviljoenen bedienen.

E dat is de roestige ring geworden. Die bestaat uit 12 meter lange elementen van Cortèn-staal dat niet geschilderd wordt, maar na een tijdje een mooie diepbruine roestkleur krijgt. De elementen wegen per stuk 7 ton en ze doen aan treinwagons denken, met hun raampjes opzij.

Bovenop de stalen dienstgang liggen - op enige afstand van elkaar - de zusterverblijven: een soort caravans van staal en gipsplaten, in groepjes bij elkaar: zo kunnen de meisjes onderdak op het terrein vinden, terwijl ze zich daar toch even los kunnen maken van hun werk.

Want de directe relatie tot het eigen paviljoen wordt onderbroken door de dienstgangen ze kunnen hun wooneenheid kiezen op korte of verre afstand van hun werkruimte.

Eind 1966 waren de ontwerpen voor het grootste aantal gebouwen in vrijwel definitieve vorm gereed, terwijl door het architectenbureau van den Broek en Bakema, de technische adviseurs en de daartoe in overleg met het bestuur uitgenodigde aannemingsmaatschappij in bouwteam reeds vele besprekingen plaatsvonden met het oog op een zo doelmatig mogelijke constructie en planning van de bouw.

De verwachting is aanwezig dat uiterlijk medio 1967 het bouwplan voor het eerste gedeelte van de inrichting, omvattende ruim 300 plaatsen, het grootste gedeelte van de algemene gebouwen, een observatieafdeling en het medisch onderzoekcentrum, ter beoordeling van de Ziekenhuiscommissie en voor de aanvraag van de rijksgoedkeuring kan worden ingediend.

Met het Provinciaal bestuur van Zuid-Holland is in beginsel overeengekomen dat het eerste 300-tal plaatsen zal worden bestemd voor in de provincie Zuid-Holland wonende pupillen.

De definitieve bouwplannen worden in december 1967 ter goedkeuring ingediend bij het Ministerie.

In oktober 1969 komt de goedkeuring van die plannen binnen.

De eerste paal word geslagen op 22 januari 1970.

